

deSingel

vr 10 tem. zo 12,
di 14 tem. za 18,
zo 19 jan 2014

Rode zaal Grote podia

Sidi Larbi Cherkaoui & Eastman & Yabin Dance Studio

生长 genesis

© AAP

De voorstelling duurt ongeveer **1 uur en 25 minuten, zonder pauze.**

dans 2013-2014

Tanztheater Wuppertal Pina Bausch
do 17, vr 18, za 19, zo 20 okt 2013

Daniel Linehan Artiste Associé
za 26 okt 2013

Sidi Larbi Cherkaoui & Eastman
wo 6, do 7, vr 8, za 9 nov 2013

Emanuel Gat & Emanuel Gat Dance
do 14, vr 15, za 16 nov 2013

Daniel Linehan Artiste Associé Workshop
ma 18, di 19, wo 20, do 21 vr 22 nov 2013

Anne Teresa De Keersmaecker & Rosas & Ictus
do 5, vr 6, za 7 dec 2013

Wim Vandekeybus & Ultima Vez
wo 18, do 19, vr 20, za 21 dec 2013

Sidi Larbi Cherkaoui & Eastman & Yabin Dance Studio
vr 10, za 11, zo 12, di 14, wo 15, do 16, vr 17, za 18, zo 19 jan 2014

Anne Teresa De Keersmaecker & Rosas
do 13, vr 14, za 15 feb 2014

Laurent Chétouane
za 15, zo 16 feb 2014

Vincent Dupont & J' y pense souvent (...)
wo 19, do 20 feb 2014

Boris Charmatz & Musée de la Danse
za 22 feb 2014

William Forsythe & The Forsythe Company
do 13, vr 14, za 15, zo 16 mrt 2014

Cherkaoui, Diaz de Garaio Esnaola, Dunberry, Jalet & Sasha Waltz & Guests
wo 26, do 27, vr 28, za 28 mrt 2014

Jan Fabre & Troubleyn
do 3, vr 4, za 5, zo 6 apr 2014

BOUGE B dans & performance festival
di 22, wo 23, do 24, vr 25, za 26 apr 2014

Wim Vandekeybus & Ultima Vez
di 6, wo 7, do 8, vr 9, za 10 mei 2014

Alain Platel & Münchner Kammerspiele & Les Ballets C de la B
wo 14 mei 2014, do 15, vr 16 mei 2014

Daniel Linehan Artiste Associé
vr 30 mei 2014

Sidi Larbi Cherkaoui & Eastman & Yabin Dance Studio

生长 genesis een creatie op initiatief van Yabin Wang

choreografie **Sidi Larbi Cherkaoui**
assistent choreografie **Satoshi Kudo**

dans **Yabin Wang, Qing Wang, Fang Yin, Chao Li, Elias Lazaridis, Johnny Lloyd, Kazutomi 'Tsuki' Kozuki**

muziekcompositie **Olga Wojciechowska** aanvullende muziek **Barbara 'Basia' Drazkowska, Kasper Kukosa Kuyubuka, Johnny Lloyd, Sidi Larbi Cherkaoui, Manjunath 'Manju' B Chandramouli**

muzikale uitvoering **Barbara 'Basia' Drazkowska, Manjunath 'Manju' B Chandramouli, Kasper Kukosa Kuyubuka, Johnny Lloyd, Kazutomi 'Tsuki' Kozuki**

scenografie **Liu Kedong** lichtontwerp **Willy Cessa** kostuums **Li Quing**

repetitieleiding **Elias Lazaridis** technische leiding **Patrick 'Sharp' Vanderhaegen** technische coördinatie **Tom Van Aken** technici **Mathias Batselaar, Janneke Hertogs, Krispijn Schuyesmans, Jef Verbeeck, Elke Verachtert** kleedster **Elisabeth Kinn Svensson**

uitvoerend producent **Li Hong (Yabin Dance Studio), Lies Martens (Eastman)** tourmanagement **Lei Jin (China), Arnout André de la Porte (Europa)**

productie **Yabin Dance Studio, Eastman**

coproductie **deSingel internationale kunstcampus, Kampnagel Hamburg, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Parc de la Villette (Parijs), Sadler's Wells (Londen), Festival Montpellier Danse 2014, Monaco Dance Forum, Festspielhaus Sankt-Pölten, Fondazione Musica per Roma**

Eastman is in residentie in **deSingel Internationale Kunstcampus** en wordt ondersteund door **de Vlaamse Gemeenschap en de stichting BNP Paribas**. Eastman is **Europees Cultureel Ambassadeur 2013**.

www.east-man.be

redactie programmaboekje **deSingel en Séverine Debecker**

Gelieve uw GSM uit te schakelen.

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling | concert | tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling | concert | tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6 | Schilde | +32 (0)3 384 29 70 | www.tklavervier.be

Grand café deSingel open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren: +32 (0)3 237 71 00 | www.grandcafedesingel.be
drankjes | hapjes | snacks | uitgebreid tafelen

De gloednieuwe productie '生长 genesis' is een eerste panoramische samenwerking tussen een Chinese danser en een internationaal bekend choreograaf die resulteert in een gezamenlijke choreografie en productie. De voorstelling heeft als thema 'de oorsprong van creatie' en wil de originele kracht van constructie en deconstructie, van structurering en herstructurering van een organisme onderzoeken. Dat doet zij aan de hand van een metaforische beschrijving van de groei van een boom. Zijn wortel staat voor de geschiedenis en het verleden, zijn takken verbeelden het heden en de toekomst. Zij vertegenwoordigen een ruimte-tijd continuüm waar verleden, heden en toekomst, beïnvloed door de onzekerheden van de voorbijgaande tijd, in elkaar overvloeien. Het werk behandelt doorheen de dans de universele humanistische thema's van oud en nieuw, geboorte en dood, liefde en haat. Het boort ook esthetisch filosofische kwesties aan, het cultiveert het bewustzijn en activeert de zintuiglijkheid om ons aan te zetten niet alleen de betekenis van dans maar ook van het leven op een andere manier te bekijken en te verbeelden.

Bron: **PRNewswire**, 2 september 2013, www.prnewswire.com

Sidi Larbi blijft met arendsogen meten, verbeteren, uitlijnen – en dan verder improviseren en opnieuw beginnen, tot de laatste minuut voor zijn première van een wervelend, fascinerend schouwspel. De Chinese Yabin ligt mee aan de oorsprong en schittert van elegantie, maar de anderen ook: de Japanner, de Amerikaan, de Griek en de andere Chinezen; de Afrikaans, Indiaas Aziatische, Oost-Europese muziek. Draagt dit alles een Chinese stempel, aangezien het toch in China gemaakt is? En zou dat belangrijk zijn?

Het gaat hier niet meer over Europees, laat staan Vlaams, en Chinees; er is een vermenging, ook waar zij haast onmerkbaar is. Chinese producties zijn voor ons niet zo onbenaderbaar als wij denken. Buitenstaanders zullen we blijven, maar we kunnen al een beetje binnen. En zij bij ons ook. En voor Sidi Larbi, die er als goede Antwerpenaar zijn genoeg in vindt in de 'tussenruimten' tussen culturen te werken, zal dat een reden tot tevredenheid zijn.

Bron: **Sus van Elzen**, De Standaard, 15 november 2013, www.standaard.be

De lokroep van het Oosten

door Karthika Nair

De lokroep van het Oosten heeft altijd, en in verschillende toonaarden, als een melodie geklonken in het leven van Sidi Larbi Cherkaoui. Weet u nog? Herinnert u zich nog het virtuoze en weemoedige duet 'zero degrees' (2005) met naast hem de Brits-Bengaalse choreograaf Akram Khan? De orkestrale triomf van geest en lichaam in 'Sutra' (2008), dat de vaardigheid en filosofie van de krijgers-monniken van de legendarische Shaolintempel in China tentoonspreidde? De speelse en tegelijk serene confrontatie met het Frans-Indiase kuchipudi-fenomeen Shantala Shivalingappa in 'Play' (2010), tot stand gekomen tussen Antwerpen, Chennai (Madras), Londen, Parijs en Dusseldorf? De ode aan Japan en manga in 'TeZukA' (2011)? En zelfs voordien en iets minder bekend: figuren uit de Hindoe-beeldentaal in 'Rien de Rien' (2000) en 'Foi' (2003). En een bijtend-grappige maar warmhartige parodie op de voor altijd gelukkige happy endings van Bollywood in 'Tempus Fugit' (2004). In dat alles is het Oosten voor Cherkaoui niet het verafgelegen andere dat dient geobserveerd, beoordeeld, verbeterd of verdedigd te worden. Het is een plek dichtbij huis, aan de zuidkant van de grens, ten westen van de zon. Uniek en toch vertrouwd.

Yabin Wang, topdanseres uit het Oosten

En het Oosten heeft zijn lokroep opnieuw laten weerklinken. Deze keer was het Yabin Wang die riep, vanuit Beijing (Peking). Voor hen die vertrouwd zijn met de danspraktijk in Azië zal haar naam meerdere belletjes doen rinkelen: Wang is een getalenteerde choreografe en danseres, opgeleid in zowel ballet als hedendaagse dans, bekroond met prestigieuze nationale prijzen. Zij is artistiek directeur van het door critici veelgeprezen 'Yabin & Her Friends', met gast-choreografen uit Azië, Europa en de VS. Yabin Wang is ook bij cinefielen bekend als de danseres van de adembenemende drumdanssequens in Zhang Yimou's 'House of Flying Daggers' en als de heldin in de Chinese televisieserie 'The Love Story of the Village'.

Kiezen voor een onervarde performer

Vraag Sidi Larbi Cherkaoui wat het moment van de waarheid was, wanneer hij besepte dat hij niet zou kunnen weerstaan aan deze

ongelooflijke kans om samen te werken. Het antwoord is verrassend, ontdaan van zowel verleden als toekomst. Zijn aantrekkingspunt is de persoon, de performer: "Haar ongelooflijk lange, welsprekende ledematen. Haar grondige basisvorming: ze heeft een buitengewone techniek en een breed palet van vaardigheden en stijlen. Bovendien is zij onvervaard, niet bang van risico's. Yabin heeft een positieve ingesteldheid, ze neemt zichzelf niet te ernstig, ondanks haar sterrenstatus. Dat is voor mij een teken van klasse. Daarnaast is er haar gevoel voor humor. Wanneer dingen mislopen - en dat gebeurt onvermijdelijk, zowel in Antwerpen als in Beijing - geraakt ze niet gefrustreerd. Integendeel, ze lacht met zichzelf en grijpt de gelegenheid aan om zichzelf te corrigeren. De capaciteit en de wil om haar energie te focussen op het oplossen van een probleem veeleer dan te vervallen in zelfkritiek, dát zijn kwaliteiten die ik erg waardeer, iets wat ik herken in mezelf van vorige samenwerkingsverbanden."

Kiezen voor veelzijdig talent

Vraag het aan Yabin Wang, en nog meer verbanden worden duidelijk. Ze ziet de natuurlijke, haast onbewuste verweving van uiteenlopende disciplines - waaronder muziek, grafiek, geometrie, dans - in Cherkaoui's werk als deel van een continuïteit, als een verwijzing naar renaissancemeesters zoals Albrecht Dürer. Dürer, de Duitse etser, landschapstekenaar, wiskundige en theoreticus, die de kennis van het perspectief en de juiste proporties aan de kunst schonk. Dürer, wiens filosofie en theorie vervat liggen in zijn houtsneden, afdrukken, aquatinten, altaarstukken en etsen, waardevol bewaard in musea over heel de wereld. Voor Wang was dit het realiseren van een zen-ideaal, iets waar zijzelf in haar werk wilde toe komen. Cherkaoui's benadering van beweging zag zij onmiddellijk als een weerspiegeling van dat ideaal, met name dans als een samengaan van visuele actualisering en bewegingssequensen

Beijing - Antwerpen

Dus ze ontmoetten elkaar, en ze dansten. Eerst in Beijing, daarna in Antwerpen. Eerst met twee, daarna in groep. Ze besloten samen te werken. Niet in de vorm van een solo voor Yabin Wang of een duet van Cherkaoui en Wang. Ze zouden het podium delen met andere dansers. Drie van Eastman: de bijzonder energieke Johnny Lloyd, de lenig-soepele Elias Lazaridis en Kazutomi Kozuki, de steunbeer van zovele prachtige stukken van Cherkaoui gaande van 'Origine' tot 'Puz/zle'. Zij bieden het tegengewicht voor de vier dansers uit China waaronder Qing Wang, die zoals Cherkaoui zegt "beweegt als een traan, mooi, melancholisch, en toch beheerst en aanwezig", en ook Li Chao "sterk, mannelijk en toch elegant". De Chinese dansers zijn een bron van een andere energie:

allemaal magnifiek getalenteerd, inclusief Yabin zelf, uiteraard. Hun groepsinteractie weerspiegelde van meet af aan de synergie van hun bewegingen en persoonlijkheden. Wang en Cherkaoui hadden met een scherp oog gekozen. De vonken vlogen eraf.

In '生长 genesis' zien we getalenteerde en ervaren artistieke medewerkers. Centraal staan de muzikanten Barbara Drzakowska aan de piano, Kaspary Kukosa Kuyubuka aan de gitaar, en Manjunath Chandramouli op de Indische mridangam-trom. Cherkaoui heeft een sterke band met de piano: "Het is zo'n simpel en puur instrument dat tot het hart van de dans kan doordringen. Het kan ritmisch en lichtvoetig zijn en het kan ruimte scheppen". Naast de live begeleiding is er de elektronische partituur van Olga Wojciechowska. Haar muziek lijkt veeleer te komen uit de wereld van de industrie, maar ze spreekt juist aan omdat ze zo organisch is. Cherkaoui zegt erover dat ze iets oproept van lucht of water, op het eerste gehoor natureel en toch afkomstig van een synthesizer. Drzakowska (speelde in 'Dunas', 'Labyrinth', 'Sutra' ...) en Wojciechowska (speelde in 'Sutra' en 'TeZuka', componiste voor 'Constellation', 'Puz/zle' ...) behoren tot de Sidi Larbiaanse wereld sinds 2007. Hun wegen kruisten elkaar in zo vele stukken. Manjunath Chandramouli werkte met Cherkaoui samen in 'Bound' (2010).

Eveneens aan boord is lichtontwerper Willy Cessa ('Bound', 'TeZuka', 'Constellation', ...), die ook nu de uitdaging aangaat een heel speciale sfeer te scheppen. Een sfeer die iets toevoegt aan het opmerkelijke decor van Kedong Liu, die voor het eerst samenwerkt met Sidi Larbi Cherkaoui. Dat decor refereert aan de expressionistische landschappen van de Chinese schilder Zeng Fanzhi: een compositie van takken die zowel naar bomen als naar menselijke figuren verwijzen.

Eastman, het gezelschap van Sidi Larbi Cherkaoui, en Yabin Dance Studio besloten uiteindelijk de krachten te bundelen.

'生长 genesis' is geen Eastmanproductie van Sidi Larbi Cherkaoui met Chinese dansers geworden. Het is wel degelijk een creatie gebaseerd op de wederzijdse uitwisseling tussen een Belgisch en Chinees dansgezelschap, die elk zijn kennis, netwerk en middelen samenbracht om twee artiesten in staat te stellen hun artistieke visie vorm te geven, en hun werk te delen met een divers publiek. Deze samenwerking drukt eens te meer Cherkaoui's geloof uit dat, ook al spreken we niet dezelfde taal, we toch samen kunnen bouwen en groeien, als we hetzelfde betrachten en helder en eerlijk communiceren. Wat ons bindt, is sterker dan wat ons scheidt.

Bron: artikel geschreven in opdracht van **Eastman** (vertaling Frans Redant)

In den beginne (Genesis)

door Liao Danlin

Samen nieuw terrein betreden

Wang en Cherkaoui hebben gedurende vier jaar elkaars projecten opgevolgd, en tenslotte waren ze klaar om samen te werken. In den beginne was er de verkenning van het lichaam. Dit scheppingsproces ontwikkelde zich langzamerhand tot '生长 genesis'. En men zag dat het goed was. Bewegingen werden uitgetekend volgens de groeipatronen van een boom, met takken naar buiten die de toekomst ontdekken, en wortels naar onderen die de geschiedenis behandelen. "Het is een 'verdeel en heers'-techniek om je geest te ontwikkelen, je familie, je liefdesleven, om verder te kunnen reiken, om een territoriumgevoel te verwerven". Aldus Cherkaoui in een persmap. Wang legt uit dat 'Sheng' (geboorte) 'Zhang' (groei) – de Chinese titel van de voorstelling – onze geest tot twee vragen brengt: van waar komen we, en waar gaan we heen. "Het is een universeel thema, dat slaat op verschillende manieren om het leven te benaderen,... heel filosofisch", zegt Wang. Ze voegt eraan toe dat naarmate het project zich ontwikkelde, ook de expressie evolueerde van uitbeeldend naar abstraherend.

De cast van '生长 genesis' omvat dansers uit China, Japan, Griekenland en de VS. Volgens Wang besteedde Cherkaoui speciale aandacht aan de individuele eigenheid van elke danser. Tijdens de repetities reikte hij de dansers een concept aan, en liet hij hen bewegingen bedenken volgens hun eigen verbeelding, om vervolgens elke positie samen opnieuw te bekijken. "Zo had elke positie zijn betekenis en bedoeling. De expressie kon directer en indringender zijn dan in veel Chinese voorstellingen, maar ze is ook makkelijker. Ze roept bij het publiek emotionaliteit en passie op", voegt Wang eraan toe. Deze intense samenwerking van een negenentwintigjarige onafhankelijke danseres met een internationaal vermaard choreograaf is de eerste in haar soort binnen de hedendaagse danswereld van China. Meestal draait 'samenwerking' erop uit dat Chinese dansers een Westerse choreografie uitvoeren. "Wij zijn de eersten om de krab te eten", zei Wang, waarbij ze deze Chinese uitdrukking gebruikte om te zeggen dat ze de spits afbeten, dat ze met deze samenwerking, van concept tot uitwerking, baanbrekend werk verrichtten.

Van danseres tot artieste

Vele Chinese toeschouwers kennen Wang als actrice. Ze speelde de jongste jaren in tal van TV-series, en in de film kende ze ook succes als choreografe en stand-in van Zhang Ziyi in ‘House of Flying Daggers’ (2004) van cineast Zhang Yimou. Aanvankelijk werd zij gevraagd als danser, maar al gauw werd haar spectrum uitgebreider. Wang zegt dat ze deze rollen kreeg omdat regisseurs in haar dansvoorstellingen haar potentieel opmerkten. Zo herkende de regisseur van ‘See Without Looking’ in Wangs passie voor dans, ook de romantische passies van het hoofdpersonage. Wang vindt deze nieuwe mogelijkheden geweldig, toch zegt ze: “Ik had nooit verwacht dat ik er roem of wat dan ook ging mee behalen. Ik speel gewoon graag”. Als afgestudeerde aan de Beijing Dance Academy heeft Wang jaren van vorming in de traditionele Chinese dans achter de rug. Tot vandaag verleent dit haar een uitzonderlijke elegantie, ook in Westerse choreografieën. Wang laat zich niet vastpinnen aan een bepaalde stijl of kunstvorm. Ze studeerde moderne dans in de VS. Ze publiceerde enkele boeken. Ze schildert en ze fotografeert voor tijdschriften. Ze ontplooit allerhande activiteiten om inspiratie op te doen voor haar dans. Al deze verfrissende ideeën wendt zij aan in ‘Yabin & Her Friends’.

Een voorbeeld stellen

Yabin Dance Studio evolueerde: haar producties waren eerst op kleine podia te zien, nu ook in de grote theaterzalen. In de voorbije vier jaar werkten Yabin Dance Studio samen met toptiesten uit andere disciplines, zoals de componist Zhou Long, de scenograaf Kedong Liu en de kostuumontwerper Oiong Li - om er maar enkele te noemen. Voorbereidingen voor een zesde aflevering van de voorstellingenreeks begonnen begin dit jaar. Voor Wang speelt de duurtijd van het scheppingsproces geen rol, zolang het op artistiek vlak voldoening schenkt. “Wat we nu doen, beantwoordt precies aan onze verwachtingen toen we begonnen”, zegt Wang. “We stelden geen enkele vorm of stijl voorop. We brengen voortdurend veranderingen aan. We zijn gelukkig dat onze studio impact heeft”, aldus Wang. “Wat nog het meest voldoening geeft, is dat we steeds beter worden... Wat gebeurt er op de danspodia wereldwijd? Welke choreograaf slaat nieuwe paden in? We moeten een dialoog aangaan met de wereld.”

Bron: **Global Times**, 20 november 2013, www.globaltimes.cn (vertaling Frans Redant)

Sidi Larbi Cherkaoui over eeuwige groei

“We leven in een proefbuis.”

Figuren in witte stofjassen, maskertje voor de mond. Ze observeren en testen andere mensen. Tussen hen in: glazen kooien, als gigantische proefbuizen. Object van het onderzoek: de band tussen mens en natuur. Op uitnodiging van de Chinese danseres Yabin Wang trok Sidi Larbi Cherkaoui richting Oosten – zeer toepasselijk voor de man die zijn gezelschap Eastman noemde. De voorstelling ontstond dan ook grotendeels in Beijing.

Had je deze voorstelling ook ergens anders kunnen maken?

Sidi Larbi Cherkaoui: Ik denk het niet. De focus was de ontmoeting met Yabin Wang, een zeer getalenteerde danseres. Zij is Chinese en heeft haar basis in Beijing, dus het was geen optie om de voorstelling ergens anders te maken. Het is dankzij haar uitnodiging dat ‘生长 genesis’ tot stand is gekomen. Zonder haar zou ik niet op dezelfde manier gewerkt hebben. Zij is de belangrijkste motor. Met haar gezelschap 'Yabin Dance Studio' organiseert ze al langer ontmoetingen met choreografen uit Azië, Europa en de V.S.. Vier jaar geleden sprak ze me voor het eerst over een potentiële samenwerking. Sindsdien zijn we ermee bezig. Ik werk altijd aan verschillende dingen tegelijk, dat geeft me de kans om toch meerdere jaren aan een project te werken en het rustig te ontwikkelen. In China is Yabin een grote ster. In België is de kans groot dat je haar al aan het werk hebt gezien als body double van de hoofdactrice in Zhang Yimou's 'House of Flying Daggers'. Herinner je je de mooie danssequentie met trommels waarin ze danst in een kostuum met heel lange mouwen? Memorabele scène.

Yabin Wang nodigde jou in China uit voor een échte ontmoeting.

Inderdaad en daar ben ik haar heel dankbaar voor. Bovendien stond ze als klassiek geschoolde danseres toch open voor mijn hedendaagse aanpak. In ‘Sutra’ werkte ik met Shaolin monniken en vertrokken we vanuit hun bewegingstaal; de gevechtscunst Kung Fu. In ‘Dunas’ werkte ik met de flamenca María Pagés en was de basis flamenco. Telkens was het vertrekpunt de dansstijl van de personen met wie ik samenwerkte. Ik zette een stap in hun richting. Nu was het omgekeerd. We vertrokken vanuit mijn bewegingstaal. Dat werkte

heel bevrijdend. Alsof ik voordien telkens moest schrijven in een andere taal en niet in mijn moedertaal. Ik vond het heel fijn dat deze ploeg het zag zitten om zich daaraan aan te passen.

De titel van deze voorstelling zegt het al. Jullie graven diep, naar de oorsprong van alles.

Al van bij de geboorte, die meestal in een ziekenhuis plaatsvindt, worden we aan de natuur onttrokken. Het verbreken van die verbintenis is enkel bij de mens zo extreem. Je komt het natuurlijk ook tegen bij proefkonijnen of eender welke dieren die getest of misbruikt worden in laboratoria. We worden geboren en we gaan dood, twee gebeurtenissen die maar al te vaak plaatsvinden in een steriel medisch universum. En in de tussentijd laten we ons voortdurend testen, alsof we ons leven doorbrengen in een proefbuis. Hebben we deze of die ziekte? Zijn we gezond genoeg? We leven in een permanente evaluatie. Ik zou dit zelfs durven doortrekken in onzedagdagelijkse werkelijkheid: we worden constant geëvalueerd in ons kunnen en zijn. Hebben we genoeg expertise voor een bepaalde job? Zijn we mooi, jong, intelligent, efficiënt of ook nog snel genoeg? Ook dat is een vorm van proefbuisbeleving.

Van testen en ziekenhuizen weet jij alles. Op je vijftiende had je een geperforeerde maag.

Misschien heb ik mijn persoonlijke geschiedenis in de voorstelling verwerkt, ja. Ziekenhuizen ken ik inderdaad maar al te goed van binnenuit, ik heb er veel tijd in doorgebracht. Niet alleen op mijn vijftiende, maar ook toen ik nog maar vier jaar oud was, voor een gesprongen appendix. Ik geloof enorm in de verhouding tussen lichaam en geest: mentaal had ik moeite om de werkelijkheid te verwerken en lichamelijk om het eten te verteren. Mijn jeugd was getekend met verteringsproblemen. Het ziekenhuis is voor mij dus een plek die verbonden met mijn kindertijd. Ik kan mezelf nog zien liggen als vierjarig kind, vastgebonden op het ziekenhuisbed zodat ik mijn wonden niet zou aanraken. Al die onderbewuste beelden komen op een of andere manier terug in 生长 genesis: de dansers op scène spelen soms dokter soms patiënt die een andere mens willen genezen of net ziek willen maken. Manipulatie is een constante in mijn danstaal, er wordt voortdurend getest, geëvalueerd, geduwd, getrokken,...

Ik ben erg onder de indruk van de Chinese geneeskunde. In het Westen worden symptomen bestreden om de pijn te verlichten, in China graven ze dieper, op zoek naar de bron van het probleem. Ze zijn zeer vergevorderd in hun begrip van het menselijk lichaam als geheel. Voor een choreograaf en danser is dat uiteraard een zeer belangrijk

thema.

De testsituaties in de voorstelling zijn niet enkel medisch. Ze hebben ook met prestatiedruk te maken. Er is bijvoorbeeld een scène waarin één danser in het midden danst. De rest staat er om heen als een jury. We leggen te veel druk op elkaar, met bijna nefaste gevolgen. Pas op, stimuleren is positief, maar de druk die we op onszelf én op elkaar leggen is enorm. Het verandert gegarandeerd je mentale instelling. Ook ik voel die druk. '生长 genesis' gaat over groei, op globaal, persoonlijk én artistiek vlak. Yabin en ik zijn nog jong, maar we hebben toch al een hele weg afgelegd. Onze carrière evolueert. Ik voel dat ik nu meer impact heb, maar tegelijk ook meer verantwoordelijkheid. De druk neemt dus toe. Net daarom had ik zin om terug te gaan naar een zekere eenvoud. Iedereen wil de vooruitgang en de eeuwige groei stimuleren, wat begrijpelijk is. Maar gaandeweg raak je zo ver verwijderd van de oorsprong dat het mis kan lopen.

Hoe zie je groei en vooruitgang in kunst?

Het mooie aan kunst is dat je niets kan maken zonder intuïtief en associatief te denken, zonder verbindingen te maken, zonder open te staan voor het onverwachte. Zo ontstaat er iets dat je nooit op voorhand had kunnen verzinnen. Daar hou ik enorm van. Het moeilijke is een evenwicht vinden tussen originaliteit en leesbaarheid. Er moeten elementen in zitten die herkenbaar zijn, wat meteen met zich meebrengt dat het niet origineel is.

Veel grote thema's in deze voorstelling: we worden afgescheiden van de natuur, maar we raken ook geïsoleerd van andere mensen.

Absoluut. We zitten niet enkel vast in proefbuizen, maar ook in hokjes. Ieder leeft zijn leven in zijn eigen kleine compartimentje, als kippen in legbatterijen.

Sommige dingen brengen mensen opnieuw samen: een voorstelling kan dat doen, een concert, een voetbalmatch, maar dat gebeurt meer en meer op een geconditioneerde manier. TV heeft ons geïsoleerd maar laat ons toe om hetzelfde te bekijken. Internet brengt ons terug bij elkaar, maar op een virtuele manier. Fysiek contact, elkaar echt zien, elkaar echt horen, is iets wat ik met een dansvoorstelling steeds weer wil toelaten.

Tot slot: met je voorstellingen wil je mensen anders naar de wereld doen kijken. Best ambitieus.

Ja, dat moet de inzet zijn. Altijd. 'Babel(words)' een voorstelling gemaakt in samenwerking met choreograaf Damien Jalet, ging bijvoorbeeld over territorium en taal. We wilden dat de toeschouwers hun eigen taal op een andere manier zouden beleven na het zien van

het stuk. Veel mensen vinden hun dialect minderwaardig. Maar in die redenering ga je voorbij aan het feit dat een taal vaak ontstaat uit de dialecten. Bovendien blijft elke taal evolueren. Het is net interessant om op te komen voor de dialecten, het zijn de bouwstenen van een taal.

In '生长 genesis' stellen we andere vragen. Waar komen we vandaan? Waar groeien we naartoe? Hoe gaan we om met alle manipulaties in ons leven? Hoe gaan we om met verwachtingen, projecties van anderen, maar ook van onszelf? We willen dat het publiek daar even bij stilstaat.

In de voorstelling, in China gemaakt, wordt er Japans gesproken en aan het einde van het stuk zingen we een Tibetaans liedje. Ik zie de voorstelling als een metafoor om tot verzoening te komen. Als het mogelijk is in de kunst, kan het daarna ook in de werkelijkheid.

Bron: interview afgenomen door **Jozefien Van Beek**, december 2013

Sidi Larbi Cherkaoui

De laatste tien jaar heeft Sidi Larbi Cherkaoui wereldnaam gemaakt als een van de meest originele en productieve hedendaagse choreografen. Hij is geboren en getogen in Antwerpen, heeft een Marokkaanse vader en een Belgische moeder. Als kind wou hij de werkelijkheid tekenen. Wanneer de twee dimensies van pen en papier niet meer volstonden, begon hij te dansen. Dans als een tijdelijke schets van de werkelijkheid: de tekening verdwijnt als de beweging eindigt. Van dansen ging het naar choreografen. Na een korte periode als danser in variétévoorstellingen en televisieprogramma's ging Sidi Larbi Cherkaoui in Brussel studeren aan P.A.R.T.S., de dansschool van Anne Teresa De Keersmaeker. Hier kwam hij in contact met de techniek van choreografen als William Forsythe, Pina Bausch en Trisha Brown. Een nieuwe wereld ging open. "Ik werd voor het eerst geconfronteerd met hedendaagse dans. Daarvoor kwam alles van de straat en de televisie. in P.A.R.T.S. werkte ik met dansers van over de hele wereld. Ik werd me bewust van de culturele verschillen. Ik ontdekte dat er een sociaal bewustzijn in hedendaagse dans zit. Ik leerde hoe je met wiskundige modellen kunt bouwen rond een choreografie."

In 1995 behaalde hij de prijs voor de beste Belgische danssolo in Gent, een initiatief van choreograaf Alain Platel. Deze nodigde hem vervolgens uit om mee te werken aan de creatie van 'lets op Bach' (1997-98), een stuk dat later de hele wereld zou rondreizen. 'Rien de Rien', Cherkaoui's eerste choreografie als lid van de artistieke kern van Les Ballets C. de la B., toerde in 2000 door heel Europa. Voor deze voorstelling werkte hij samen met zanger en danser Damien Jalet, die een grote invloed zou hebben op zijn latere creaties. De jaren nadien bleef Cherkaoui zelf creëren en ontwikkelde hij steeds verder een eigen danstaal. Sidi Larbi Cherkaoui heeft een indrukwekkend oeuvre ontwikkeld dat op persoonlijke en eigenwijze manier de tradities van de grote culturen onderzoekt en bevraagt. Terugkerende elementen in zijn werk zijn spiritualiteit, het anders-zijn, de zoektocht naar identiteit, religie en de fascinatie voor andere culturen. Zijn voorstellingen krijgen gestalte aan de hand van een genereuze, poëtisch-elegante en lyrische dansstijl, vervuld van een zeker existentieel onbehagen. Het danstijdschrift Ballettanz (nu kortweg 'Tanz') riep hem in 2008 uit tot 'choreograaf van het jaar' en in 2009 nam hij de prestigieuze Duitse Kairos-prijs in ontvangst. In deSingel presenteerde Cherkaoui in het verleden reeds 'Foi' (2003), 'IT' (2003), 'Tempus Fugit' (2004), 'OOK' (2004), 'Myth' (2007), 'Sutra' (2009) en 'Apocrifu' (2009). Januari 2010 is een ijkpunt voor Sidi Larbi Cherkaoui: hij richt zijn eigen dansgezelschap Eastman op. De laatste twee seizoenen presenteerde Cherkaoui in deSingel achtereenvolgens 'Play', 'Babel (words)', 'TeZukA', 'Dunas', 'Faun' en 'Puz/zle'. Voor 'Dunas' ontving hij begin 2012 de National Dance Award for Outstanding Male Performance (Modern), deze prijs wordt uitgereikt door de British Critics' Circle. In 2013 werd Eastman uit ruim veertig inzendingen gekozen als een van de drie culturele ambassadeurs voor Europa. Dat jaar gingen ook '4D', 'Boléro' (in co-creatie met Damien Jalet en Marina Abramovic) en 'mjlंगा' in première.

Yabin Wang

Yabin Wang is een getalenteerde choreografe en danseres, opgeleid in zowel ballet als hedendaagse dans, bekroond met prestigieuze nationale prijzen. Zij leidt de dansstudio Yabin Dance Studio in Beijing waar zij ijvert voor een zeer hoogstaand niveau van de dansers.

Yabin Wang is geboren in Tianjin, bij Beijing. Toen ze negen was, begon ze met haar studies dans. Ze was één van de principals in de Beijing Dance Academy's Young Dancers Group. Ze won verscheidene gouden medailles in Chinese danscompetities. Culturele uitwisselingsprogramma's stelden haar in staat om onder mee in Lincoln Center (New York), Bolshoi (Moskou) en Palace of Nations (Genève) te dansen.

Yabin Wang startte in 2009 haar eigen studio, Yabin Dance Studio, die avondvullende dansprogramma's verzorgt en choreografen uit de Verenigde Staten, Europa en China ondersteunt om nieuw werk te creëren. Zij ontving veel lof van pers en artiesten en verwierf faam als de meest beloftevolle en baanbrekende choreograaf, danser en producent van de hedendaagse dans in China. Yabin & Her Friends dient als een platform waar Yabin Wang werkt met befaamde choreografen als Sidi Larbi Cherkaoui, Sanjijia, Fei Bo, Mark Haim, componisten als Zhou Long, Wenzi, de rockband Tang Dynasty en dansers van over heel China. Yabin Wang nam ook deel aan de Internationale Choreografen Residentie op het American Dance Festival. Daar danste ze de première van 'Sepia', een choreografie van Tatiana Baganova.

Yabin Wang is ook bij cinefielen bekend als de danseres van de adembenemende drumdanssequens in Zhang Yimou's 'House of Flying Daggers' en als de heldin in de Chinese televisieserie 'The Love Story of the Village'.

nog dans in deSingel

**Anne Teresa
De Keersmaecker &
Boris Charmatz & Rosas
Partita 2 Sei Solo**

© Anne Van Aerschot

do 13, vr 14, za 15 feb 2014 | Rode zaal | 20 uur
€ 22 (basis) | € 18 (-25/65+) | € 8 (-19 jaar)

deSingel

Internationale Kunstcampus

architectuur

theater

dans

muziek

www.desingel.be

t+32 (0)3 248 28 28

Desguinlei 25

B-2018 Antwerpen

 deSingelArtCity

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van de Provincie en de Stad Antwerpen.

mediasponsors

